

stem mig med 68 Stemmer. Endringsforslag indkrævedes til Indlevering i Bureauet inden næste Dags Middag.

Man gik derpaa efter Dagsordenen over til første Behandling af Forslag til Lov om Brandvæsenet i Thorshavn paa Færøerne (Lovforslaget findes i Anh. Sp. 453.).

Jugen begjærede Ordet, og eenstemmig med 64 Stemmer, henvistes Lovforslaget til 2den Behandling. Ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag indkrævedes Endringsforslag til Indlevering i Bureauet inden næste Dags Middag.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til første Behandling af Forslag til Lov om Dyrplageri (Lovforslaget findes i Anh. Sp. 451—52.).

Grundtvig: Jeg rejser mig, for paa Liv og Død at bekæmpe dette lille Uhyre, som under Navn af „Straffelov, for Dyrplageri“ er kommet til os fra et andet Sted, og som jeg her holder i min Haand. Jeg kalder det for et lille Uhyre, fordi det bærer Tyranstemplet paa sig. I Motiverne staaer der nemlig udtryksfuld: „Bed Affattelsen af Udkastet har man, da det neppe er muligt, ved en practisk brugbar Definition at begrænse Dyrplageriets Begreb eller fuldstændig at angive de enkelte Arter deraf, troet det rigtigt, i det Hele at overlade det til Domstolene at afgjøre, om Dyrplageri i det concrete Tilfælde kan antages at have fundet Sted,“ og det er Tyranstemplet paa enhver Straffelov, naar det enten forudsættes, eller, end mere ligefrem siges: Vi skabe ved denne Lov en Forbrydelse, som vi sætte en vis Straf paa, men, vi hverken kunne eller ville sige Bedkommende, hvad det egentlig er for en Forbrydelse; vi give den et Navn, men om den har fundet Sted eller ikke, maa først afgjøres, naar den Bedkommende tiltales, saa at det er umuligt, at Nogen kan tage sig iagt for at begaae denne Forbrydelse. At dette er saameget mere umuligt i dette concrete Tilfælde, skal jeg nærmere udvikle. — Jeg siger, jeg har

reist mig, for paa Liv og Død at bekæmpe dette lille Uhyre, uagtet det er vist nok, at jeg neppe kan bære mig for Latter, idet jeg skal tiltræde den Kamp, da jeg ikke kan tænke mig noget Latterligere end for et Folkething, der bestaaer af lutter Menneker, at foreslaae en Straffelov, som det hedder, mod Dyrplageri, men hvis Princip aabenbart er Dyrenes, og da navnlig Huusdyrenes og Trældyrenes, Emancipation til Rydelse af borgerlige Rettigheder, ikke blot i lige Grad med, men over Menneskene, thi man skal agte, at saasnart man giver Dyrene, og navnlig Huusdyrene og Trældyrene, borgerlige Rettigheder, saa at vi skulde staae dem og deres Børge, Politimesteren, til Rette og Ansvar for vor Dødsfælde imod dem, ja endog for vor Forpleining af dem, som Motiverne sige, da have de aabenbart ikke blot ligesaavel borgerlige Rettigheder som vi, men de have Rettigheder over os. Vi skulle agte, at vi blot have borgerlige Rettigheder imod Andre, idet vi ogsaa have borgerlige Pligter imod dem, som vi kunne holdes til at opfylde, men det er ikke Tilfældet med Dyrene. Det nytter ikke noget, at vi slevne vore Heste eller andre Dyr for Politieretten, fordi de have været stædige eller løbste, eller paa anden Maade nødt os til at behandle dem saaledes, at det er klart, at man ikke kan sige, at denne Behandling er smuk eller net, men, at dersom det var Menneker, saa vilde det være grusomt og Plageri. Det er altsaa aabenbart, at, hvad her foreslaaes, er, hvad man dog ikke skulde tiltroe nogen Forsamling af Menneker, at de nogenstunde kunde gaae ind paa, og det er da ogsaa i Motiverne selv erkjendt, at det er et splinternyt Princip, som her søges indført i vor Lovgivning, og det kunde gjerne have været sagt, at det er et splinternyt Princip i hele den menneskelige Lovgivning, thi jeg idetmindste kjender ikke nogen saadan Straffelov, vel at mærke Straffelov. Jeg kjender nok en Lov om Dyrplageri, og det vistnok af den allerynfeste Lovgiver, som tillige er den barmhjertigste; men det er kun en Formanings-Lov til Folk heller ikke at vise Grumhed imod Dyr, men denne Lovgiver er saa klog, og tillige saa billig, at han ikke i Almindelighed siger: I